

Danmark kan finde et helle, hvis det bliver for farligt for dem at blive, hvor de er.

Og det er derfor, at Det Radikale Venstre for lang tid siden og nu med det her beslutningsforslag har foreslået, at Danmark tilslutter sig det internationale netværk af fribyer for forfulgte forfattere m.fl. Vi opfordrer til, at byer i hele Danmark forpligter sig til at huse en forfulgt forfatter eller journalist, forpligter sig til at invitere dem til at blive en del af det lokale kultur- og samfundsliv, samtidig med at de og deres familie får så meget ro, at det er muligt for dem at fortsætte den kritiske virksomhed i forhold til det land eller de magthavere, som den forfulgte kritiserer.

Den praktiske gennemførelse af forslaget er vi meget villige til at forhandle med regeringen og alle de øvrige partier, der i dag har givet tilsgagn til ideen.

Jeg vil meget gerne sige tak til regeringen for, at man har taget ideen om fribyer til sig, og jeg vil gerne takke Socialdemokratiet, SF og også Dansk Folkeparti for den støtte, der er givet. Det er vigtigt, at kampen for ytringsfrihed er en fælles sag, og at vi også kan blive enige om nogle konkrete tiltag, der vittterligt kan føre til en mere demokratisk verden.

Jeg vil også gerne benytte lejligheden til at sige tak til de rigtig mange danske byer, der allerede har vist stor interesse for sagen. Det er dejligt at opleve, at der er så mange kommuner, der sætter åbenhed og frihedsrettigheder højt og samtidig er opmærksom på, at det at få en udenlandsk kulturpersonlighed til at bo i ens kommune kan blive en væsentlig ressource for udviklingen af hele kommunen, både samfundslivet i kommunen og kulturlivet. Det var også det, fru Ellen Trane Nørby var inde på.

International PEN har udarbejdet et forslag til, hvordan vi kan udmønte den her idé på dansk grund, og det er det forslag, som, så vidt jeg kan vurdere, regeringen har fulgt dygtigt op på. Jeg er fuldstændig enig i, at det er klogt at udnytte nogle af de eksisterende ordninger, altså udbygge dem, frem for at lave noget nyt. Så hvis vi kan bygge videre på den ordning, der er lavet på forskningsområdet, så synes jeg, at det er det, vi skal gøre.

Jeg håber også, at der vil være vilje i regeringen til at oprette et center for global ytringsfrihed, et center, som kan understøtte kontakten mellem forfulgte skribenter og relevante dele af kulturlivet eller f.eks. afholde konferencer for

kunstnere fra bestemte egne af verden, hvor der ikke er tradition for ytringsfrihed.

Som hr. Per Clausen var inde på, så kan man sige, at det, det jo gælder om også for Danmark, er at pleje vores image som et land, der er optaget af ytringsfriheden, som er optaget af frihedsrettighederne for alle mennesker. Og det har det jo desværre knebet med i de senere år, og der er det vores udgangspunkt, at det her forslag om, at Danmark etablerer fribyer, kan bidrage til at styrke vores position som et land, der er optaget af demokratiet og frihedsrettighederne.

Fru Karin Nødgaard havde en række spørgsmål til det her forslag, som jeg synes er meget relevante, bl.a.: Er der nogle krav til de byer, der skal tage imod de forfulgte forfattere? Ja, det skal der selvfølgelig være. Det er vigtigt, at byerne har gjort sig nogle tanker om, hvad det vil sige at modtage et forfulgt menneske og de forpligtelser, der følger med i forhold til familier og, som fru Karin Nødgaard også var inde på, børn.

Men PEN har opstillet sådan nogle kriterier for, hvad det er en by skal leve op til for at kunne få status som friby. Det er ikke bare noget, man siger, at man vil være, man skal også godkendes som friby. Og jeg er sikker på, at Kulturministeriet også vil gå ind i det her og være med til at definere, hvad det er, man skal stille til rådighed for at være med.

Kl. 15.30

Der blev spurgt ind til forholdene for familien. Jamen familien skal selvfølgelig have mulighed for at komme med til Danmark. Børnene skal have lov til at gå i skole, og en medfølgende ægtefælle skal have lov til at arbejde. Det kan der ikke være så meget tvivl om. Og så siger fru Karin Nødgaard, at det kan være problematisk for børn kun at kunne gå 2 år i en skole. Men der må man jo bare sige, at vi sandsynligvis taler om familier, der har prøvet lidt af hvert, og det overhovedet at få lov til at være et sted, hvor der er fred og ro, og hvor man kan være sikker på sin sikkerhed, er sandsynligvis enormt afgørende for børnene.

Og så spørgsmålet om: Hvor mange penge vil det her koste? Altså, vi har sat 5 mio. kr. af med det udgangspunkt, at de så må strække med villige bidrag fra andre forhåbentlig, f.eks. fra de kommuner, der åbner deres døre.

Fru Karin Nødgaard har ret i, at det her kan give vanskeligheder. Selvfølgelig kan det det. Når der flytter et menneske ind et sted, der har en helt anderledes kultur og et andet udgangs-